

[Socialministeren.]

trale Beliggenhed gør, at de vil være egnede dertil.

I øvrigt vil de Forhandlinger, der skal føres, naar Loven om forhaabentlig kort Tid er vedtaget, jo vise, hvor vi kan komme først frem, og her maa det ikke mindst tages i Betragtning, at vi endnu ikke har faaet oprettet den Skole for Socialhjælperne, som for hver Dag, der gaar, bliver mere og mere nødvendig. Derfor maa vi arbejde os frem. Efterhaanden som vi faar det Personale, der egner sig til Ansættelse ved disse Institutioner, maa vi oprette dem, og det kan føre til, at vi ikke kommer til at gaa saa hurtigt frem, som vi gerne vilde; men dette at faa fat i de rigtige Personer, faa dem, der virkelig for Alvor er i Stand til ude mellem den kvindelige Ungdom at skabe hel og fuld Tillid og Forstaaelse af disse Institutioners Betydning, lægger jeg saa megen Vægt paa, at jeg synes, det betyder mere, end om vi i en Fart faar etableret Institutionerne.

Jeg vil gerne anbefale dette høje Ting paa samme Maade som det andet høje Ting at give enstemmig Tilslutning til Lovforslaget i den foreliggende Form.

Andrea Brochmann: Jeg vil gerne takke den højtærede Socialminister for det fremsatte Forslag til Lov om Mødrehjælpsinstitutioner og for den udførlige Redegørelse, som Ministeren har givet for Lovforslaget. Vi ved jo, at Lovforslaget er udarbejdet paa Grundlag af det Udkast, som Befolkningsskommissionen, der afgav Betænkning i Januar 1938, fremkom med.

Som Ministeren nævnte, gaar Lovforslaget ud paa at hjælpe ikke mindst de enlige Kvinder, der i mangfoldige Tilfælde er ulykkeligt stillede, naar de venter et Barn, men for øvrigt gives der alle Kvinder, ogsaa gifte Kvinder, Adgang til at henvende sig til Mødrehjælpsinstitutionerne. Jeg er glad ved Bestemmelserne i § 1 om Institutionernes Opgaver, idet det her tydeligt fastslaas, at man skal føre en regelmæssig Helbreds-kontrol med disse Kvinder baade under og efter Svangerskabet. Det paahviler endvidere Mødrehjælpsinstitutionerne at organisere Hjælp af hygiejnisk og social Art for de enligtstillede Mødre, og der skal, hvad jeg sætter megen Pris paa, at man fremhæver her, være Adgang til, at disse Kvinder kan faa Beskæftigelse baade før og efter, at de har faaet et Barn. Det har meget at sige, at en Kvinde, der er optaget af sin ulykkelige Stilling og fortvivlet af

den Grund, ikke skal være henvist til intet Arbejde at have. Dette, at man gennem Mødrehjælpen kan anvise hende Beskæftigelse, saa at hun har et nyttigt Arbejde at udføre, anser jeg for at være et meget stort Gode.

Med Hensyn til Organisation af disse Institutioner vil det blive Socialministeren, der efter Forhandling med Mødrehjælps Fællesraad skal afgøre, under hvilke Forhold og i hvilket Omfang man skal oprette Mødrehjælpsinstitutioner, samt hvor disse skal være beliggende. Ministeren nævnte foruden København forskellige Byer i Sønderjylland, i Nordjylland og i Sydsjælland, og jeg vil ogsaa antage, at maaske netop de nævnte Byer i Kraft af deres centrale Beliggenhed vil være velegnede til Oprettelse af Mødrehjælpsinstitutioner.

Sammensætningen af Bestyrelserne for og Valget af Ledere af Institutionerne omhandles i §§ 5 og 6. Ledelsen sammensættes efter Samraad med Ministeren under Hensyn til de Kvalifikationer, som de paa-gældende er i Besiddelse af.

Ministeren omtalte ogsaa, hvorledes Udgifterne foreslaas fordelt med Halvdelen til Staten og Halvdelen til Kommunerne; disse skal betale efter Befolkningstallet, dog at Befolkningstallet regnes dobbelt i den By, hvor Mødrehjælpsinstitutionen kommer til at ligge. Man har jo regnet med, at Udgifterne vilde blive 200 000—250 000 Kr. uden for Københavns Omraade, men jeg er selvfølgelig ganske enig med den højtærede Minister i, at det er det Beløb, man maa regne med til at begynde med. Efterhaanden som Loven udbygges og man kommer videre frem ad denne Vej, vil det nok komme til at koste noget mere.

Fællesraadet skal jo virke raadgivende for Socialministeren med Hensyn til Gennemførelsen af Loven, ligesom det skal yde Vejledning og Støtte til det almindelige Oplysningsarbejde vedrørende Moderskabets betydelige Opgaver og Pligter. Jeg anser det ogsaa for at være en meget vigtig og en meget stor Opgave at sprede Oplysning blandt Kvinderne ude i Befolkningen. Før i Tiden havde det jo været utænkeligt, at en ung, ugift Kvinde vilde raadføre sig med nogen som helst om den Tilstand, hun var i, naar hun skulde have et Barn; hun vilde nærmest anse det for den største Skam. Det er godt, at der nu gøres noget for at faa Kvinderne til at indse, at det er en ganske naturlig Sag at tale om, og at det er en ganske naturlig Sag for en saadan Kvinde at henvende sig